

หลักการสามชื่อ และหลักฐาน

เรียนรีบงโภ
ท่านอ้อ-อินาน อ้อ-นุตตัคคิค ขัยกุจอิษณาน
นุพัมนัค อินนุ อับดุลอะห์มาน

(คาด ส.ศ. 1206)

แปลกรังที่สองโดย
นายคิราก ฤทธิสวัสดิ์
(อินราธิน กุราชี)

หลักการสามข้อ และหลักฐาน

เรียนเรียงโดย

ท่านอัล-อิมาม อัล-นุญจัดดี ชัยคุลอะลาม

มุหัมมัด อินนู อับคุลวาฮาบ

(ตาย อ.ศ. 1206)

แปลครั้งที่สองโดย
นายดิเรก กุลสิริสวัสดิ์
(อิบราฮีม กุเรชี)

สำนักงาน การประสานงาน

เพื่อ

การเชิญชวน และ แนะนำ

ภายใต้การควบคุม และ สันบสนุน

โดย

องค์การ ศัลศวัตติวิชาการ ศาสนารัฐบาล

วินิจฉัยปัญหาศาสนา และ เผยแพร่

ที่ บ.ณ. (20824) กรุงรัตนโก

โทรศัพท์ 4030251

โทรพิมพ์ 4030142

ห้าม คัดลอก หรือ จัดพิมพ์ หนังสือเล่มนี้
ก่อน ได้รับ อุณากรโดย ลายลักษณ์อักษร
จากสำนักงาน

คำนำ

ก้ายพะนานำแห่งอัลลอดู บู้หงกุญา บู้หงปราวี่เสมอ
มวลการสรรเรสิญหังมวล เป็นเลิฟช่องอัลลอดู ขอความสันติ
สุข ความจำเริญ จงมีแก่ท่านค่าสกามญัติหนัก ศอลฯ ครอบ
ครัวของท่าน และคงดุจนบราหาสากษาของท่านหังมวล

หนังสือ "อัล อุกุล อัช มะลาไซดู วาอะกิลละกุอา"
หรือ หลักการสามขอและหลักฐาน เป็นงานเขียนของท่าน
อินาม อัล มุญักษิก ชัยคุณอิสลาม ผู้อัมมหัก อินนุ อันกุลวะ
สาม (ภายเมื่อซ.ศ. ๑๒๐๖) กันจนถึงนั้นหนังสือเล่มนี้เป็นกา
ชาอรับ และได้มีแปลเป็นหลายภาษา เป็นบทกวานพ์ภาษา
ราก ทรงเป็นหมายพรมกวยหลักฐาน

ເລີ່ມທີ່ປະກວດອູ້ໃນເມືອງທ່ານລົມນີ້ ເປັນຄົງການແບລ
ອອນຄົນຕີໄກ ຖະລິລວສັກ ແຫ່ງກຽງເທິພາ

ตรวจสอบคุณภาพแบบ และบันทึกวิธีของอีกฝ่าย
ท่าน ที่เก็บให้แน่นอนเล่มนี้ไปปรากฏสัญญาณ เราก็ครอง

សិរីក សាមគ វ៉ល តាមិន

ក្រសួងពិភាក្សា

21 ຖຸນກາພັນຍົງ 1991

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ด้วยพระนามของอัลลอห์ ผู้ทรงกรุณาปรานานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ
ท่านเจ้าต้องรู้-ขออัลลอห์เมตตาท่าน-ว่าเจ้าเป็นที่เราต้องเข้าใจหัวข้อสี่
ประการนี้

1. ความรู้และนั่นคือการรู้จักอัลลอห์ การรู้จักนี่ของพระองค์ และ¹
การรับรู้ศาสนาอิสลามพร้อมด้วยหลักฐาน

2. ปฏิบัติตามความรู้นี้

3. การเชิญชวนสู่ความรู้นี้

4. ความอดทนต่อความทุกษ์ยากในงาน เช่นนี้ หลักฐานคือพระคำรัส
ของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงสนใจเวลา แท้จริง มุชย์อยู่ในการขาดทุน นอกจากผู้สร้างชา
และปฏิบัติการดี และเตือนกันและกันในสังคม และเตือนกันและกันใน
ขันดิธรรม” (103:1-3)

ท่านอิมามอัช-ชาพีอุย กล่าวว่า

“ถ้าอัลลอห์มีทรงประทานหลักฐานอันได้แก่ปวงที่พระองค์ทรงให้บังเกิดขึ้นมา นอกจากบทนี้ ก็เพียงพอสำหรับพวกเขาแล้ว”

ในหนังสือรวม笏เดชของท่านอิมามอัล-บุคอร์ ท่านเริ่มบทว่าด้วยความรู้

และหลักฐาน คือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงรู้เดิมว่า ไม่มีพระเจ้าใดที่แท้จริง นอกจากอัลลอห์ ดังนั้น จงขออภัยโทษสำหรับความผิดของสูเจ้า” (47:19)

เพราฉะนั้น จึงได้เริ่มต้นด้วยความรู้ก่อนการพูดและการกระทำ

ท่านจึงต้องรู้ว่า-ขออัลลอห์เมดค่าท่าน-หน้าที่ของมุสลิมชายและหญิงทุกคนจำต้องรู้หลักสามประการนี้และให้ปฏิบัติตามนั้นด้วย

ข้อที่หนึ่ง คืออัลลอห์ทรงบันดาลเราและทรงให้เครื่องยั่งชีพ และมีได้ทรงทดสอบทั้งเราให้โอดเดียว แต่ได้ทรงส่งรสูลของพระองค์แก่เรา ดังนั้นผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามรสูล ก็ได้เข้าสวนสวาร์ค และถ้าผู้ใดขัดขืนต่อรสูล ก็เข้าในไฟนรก และหลักฐานคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เรายังได้สั่งรู้สุคนหนึ่งแก่สูเจ้า เป็นพยานต่อสูเจ้า ดังที่เราได้สั่งรู้สุคนหนึ่งแก่พิรุਆวน์ แล้วพิรุਆวน์ได้ขัดขืนต่อสุคนนั้น เราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างร้ายแรง” (73:15-16)

ข้อที่สอง คืออัลลอห์อุมิกรังยินดีที่จะตั้งภาคีให้แก่พะรองค์ในการเคารพภักดี ไม่ว่าจะเป็นมลัคผู้ไถลหรือเป็นนบीผู้ได้รับคัมภีร์ก็ตาม หลักฐานคือพะรองคำรับส่วนของพะรองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และนั้นคือ ศาสนสถานทั้งหลายเป็นของอัลลอห์ ดังนั้นจงอย่าวิงวอน (ดังภาคี) ผู้ใดเคียงคู่อัลลอห์” (72 : 18)

ข้อที่สาม คือผู้ได้กิจที่เชื่อพงปฏิบัติตามรู้สูนี้และยืนยันในเอกสารของอัลลอห์ จะต้องไม่เห็นดิگบันผู้ที่ต่อต้านอัลลอห์และรู้สูลของพะรองค์ แม้ว่าผู้นั้นจะเป็นญาติสนิทก็ตาม

หลักฐานคือพะรองคำรับส่วนของพะรองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“เจ้าจะไม่พบหนูชนิดที่ครัวเรือนในอัลลอห์และวันสุดท้ายรักขอบผู้ที่ต่อต้านอัลลอห์และรู้สูลของพะรองค์ แม้ว่าพากเขา (เหล่านั้น) จะเป็นพ่อของพากเขา หรือลูกของพากเขา หรือพี่น้องของพากเขา หรือญาติของพากเขาก็ตาม

เหล่านี้อัลลสอธุ์ได้ทรง Jarvis ความครรภราในดวงใจของพากເຂາ ແລະ ໄດ້ทรง ເສີມພາກເຂາໃຫ້ມັນດ້ວຍງຸຫຸນ໌ຈາກພະຮອງຄໍ ແລະ ຈະทรงໃຫ້ພາກເຂາເຂົ້າສົວ ສ່ວນຮົກທ່ານກຫລາຍ ດນ ເນື້ອງລ່າມມັນມີລຳນໍ້າຫລາຍສາຍໄທສິ່ງ ເປັນຜູ້ພໍານັກ ໃນນີ້ ອັລລອຊຸທຽບຢືນດີຕ່ອງພາກເຂາ ແລະ ພາກເຂາກີບປຶ້ມຕ່ອງພະຮອງຄໍ ເທົ່ານີ້ຄືອ ພຣາຄຂອງອັລລອຊຸ ຈົງຮູ້ໄວ້ເດີດ ແກ້ຈົງ ພຣາຄຂອງອັລລອຊຸນັ້ນ ພາກເຂາເປັນຜູ້ ປະສົບຄວາມສໍາເຮົງ” (58:22)

ຈົງຮູ້ໄວ້ດ້ວຍເດີດ-ຂອອັລລອຊຸທຽບຫຼັນໜໍາທ່ານເພື່ອການເຄາຣເພື່ອພັງພະຮອງຄໍ - ແກ້ຈົງ ມະນີພືບະຊຸ (ເອກພາພແໜ່ງອັລລອຊຸ) ແນວທາງຂອງອົບຮອຍມັນນີ້ຄືອ ທ່ານ ຕ້ອງເຄາຣພກັກດີອັລລອຊຸ ເປັນຜູ້ສຸຈົກໃນການກັກດີຕ່ອງພະຮອງຄໍ ໂດຍເຫຼຸດນີ້ແລະ ອັລລອຊຸໄດ້ທຽບນັບຢູ່ພາກແກ່ນວິນໝາຍແລະ ໄດ້ທຽບບັນເກີດພາກເຂາເພື່ອການນີ້

ດັ່ງຜູ້ທຽບສູງສ່ວງ (ອັລລອຊຸ) ຕຣສວ່າ

“ແລະ ຈັນນີໄດ້ບັນເກີດຢູ່ນີ້ແລະ ມໝາຍໝາຍເພື່ອອື່ນໄດ້ເວັນແຕ່ໄເຄາຣພກັກດີຈັນ”

(51:56)

ຄວາມໝາຍຂອງ “ເຄາຣພກັກດີຈັນ” ຄືອ “ຍືນຍັນໃນເອກພາພຂອງຈັນ”

ໜ້າສໍາຄັງຢູ່ທີ່ເປັນຄຳສັ່ງຂອງອັລລອຊຸໃນເວັງນີ້ຄືອ ອັດ-ເຕາທີດ (ເອກພາພຂອງ ອັລລອຊຸ) ແລະ ໝາຍຄວາມວ່າ ອັລລອຊອງຄໍເດີຍເທົ່ານີ້ທີ່ເຮົາຕ້ອງເຄາຣພກັກດີ ໜ້າ ສໍາຄັງຢູ່ທີ່ພະຮອງຄໍທ່ານໃຫ້ລະເວັນຄືອການສັ້ງກາກີໄດ້ ຖ້ອພະຮອງຄໍ (ອັຊ-ຊີຣຸກ) ນີ້ຄືອການວິວກວນຕ່ອສິ່ງອື່ນໃຫ້ເຄີຍງຸ່ງພະຮອງຄໍ

ໜັກສູງໃນເວັງນີ້ ຄືອພະດຳວັນຂອງພະຮອງຄໍ ຜູ້ທຽບສູງສ່ວງ

“ຈົງເຄາຣພກັກດີອັລລອຊຸ ແລະ ຈົງຍ່າຕັ້ງສິ່ງໄດ້ເປັນກາກີຕ່ອງພະຮອງຄໍ” (4:36)

หลักสามประการ

ถ้ามีผู้ใดถามท่านว่า หลักสามประการนั้นคืออะไร ซึ่งมนุษย์ (มุสลิม) จำต้องรู้จัก

ก็พึงตอบว่า “บ่าวรู้จักพระผู้อภิบาลของเขา ศาสนาของเขา และนบีของพระองค์ คือมุhammad ศีลสัลลอห์ อุบลัยชี วาสัลลัม (ขออัลลอห์ประทานความโปรดปรานและความสันติแก่ท่าน)

หลักที่ ๑

การรู้จักอัลลอห์

ถ้ามีผู้ใดถามท่านว่า “ใครคือพระผู้อภิบาลของท่าน?”

ก็จะนบยกว่า “อัลลอห์คือพระผู้อภิบาลของฉัน ผู้ทรงบริบาลฉัน และทรงบริบาลประชาชาติทั้งหลายด้วยความโปรดปรานของพระองค์ พระองค์คือผู้ที่ฉันต้องการพึ่งพา สำหรับฉันแล้วไม่มีผู้ใดอื่นที่จะเป็นองค์ให้การพึ่งพาได้ นอกจากพระองค์”

และหลักฐานคือพระคำรับสอนของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาการสรรเสริญเป็นของอัลลอห์ ผู้ทรงอภิบาลแห่งโลกทั้งหลาย”

(1:1)

ทุกสิ่ง-อื่นจากอัลลอห์แล้ว-คือที่พระองค์ทรงให้มีขึ้น และข้าพเจ้าเป็นส่วนหนึ่งของการมีขึ้นนั้น

ถ้ามีผู้ถามท่านว่า “ท่านรู้จักระบุ้อภิบาลของท่านได้อย่างไร?” ดังนั้น จงกล่าวเดิมว่า “ด้วยสัญญาณทาง ๆ ของพระองค์และสิ่งทั้งปวงที่ถูกสร้างขึ้น ในหมู่สัญญาณของพระองค์คือกลางคืนและกลางวัน ดวงตะวัน และดวงเดือน และจากสิ่งที่ถูกสร้างอีกคือชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินนี้ และผู้ที่อยู่ในทั้งสองนี้ และที่อยู่ในระหว่างทั้งสองนี้”

หลักฐานคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และ (ส่วนหนึ่ง) แห่งสัญญาณทั้งหลายของพระองค์คือกลางคืนและกลางวัน และดวงตะวันและดวงเดือน จงอย่ากราบดวงตะวันและดวงเดือน แต่ จงกราบอัลลอห์ผู้ได้ทรงสร้างมัน ถ้าพระองค์เท่านั้นที่สูเจ้าการพากัด” (41:37)

และพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง พระผู้อภิบาลของสูเจ้าคืออัลลอห์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินนี้ในทุกดียะ แล้วพระองค์ทรงมั่น (อิสตะวา) อยู่บนบลลังก์ พระองค์ทรงให้กางวันคตุ์กลางคืนซึ่งโกรตามมั่นคิด ๆ ดวงตะวันและดวงเดือนและหมู่ดวงดาวถูกให้อัญเชิญได้อ่านใจ (เขามาเป็นประโยชน์) ตามพระบัญชาของพระองค์ จงรู้ไว้เกิด (สิทธิ) ของพระองค์คือการสร้างและการบัญชา อัลลอห์ ผู้ทรงจำเริญยิ่งคือพระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก” (7:54)

และพระผู้อภิบาลเท่านั้นผู้ต้องได้รับการเคารพวักดี

หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“มนุษย์เอี่ย! จงเคารพวักดีพระผู้อภิบาลของสูเจ้า ผู้ทรงสร้างสูเจ้า และบรรดาท่านหน้าสูเจ้า เพื่อสูเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว”

“ผู้ทรงทำแผ่นดินนี้เป็นพื้นปู และชั้นฟ้าเป็นหลังคา และทรงหลังน้ำจากฟากฟ้า และทรงให้ผลไม้ต่าง ๆ งอกเงยออกมายอดยันนั้นเป็นเครื่องยังชีพสำหรับสูเจ้า ดังนั้นจงอย่าดึงคู่เคียงต่ออัลลอุธัง ๆ ที่สูเจ้ารู้ยญู” (2:21-22)

ท่านอิน努 กะซีรุ (ขออัลลอุธ朗เมดดาเข้า) กล่าวว่า

“ผู้ทรงสร้างสิ่งทั้งหลายเหล่านี้เท่านั้น คือผู้ทรงไว้วิชีชสิกธิแห่งการได้รับการเคารพวักดี”

แบบต่าง ๆ ของการเคารพวักดีตามที่อัลลอุธ朗บัญชา เช่นการนอบน้อมยอมรับโดยสิ้นเชิง, ความศรัทธา, การบำเพ็ญความดี ซึ่งมีการวิงวอน, ความกลัว (ยำเกรง), ความหวัง, การมอบความไว้วางใจ, ความตระหนก, ความทะเยอทะยาน, ความหวาดกลัว, การนอบน้อมถ่อมตน, ความหวาดหวั่น, การลุแก่โภช, การขอความช่วยเหลือ, การขอความคุ้มครอง, การวิงวอนขอความช่วยเหลือ, การเชือดสัตว์เพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน, การบน และอื่น ๆ อีกด้วยแบบของการเคารพวักดีนี้ ซึ่งอัลลอุธได้ทรงบัญชา ก็งเหตุนี้เพื่ออัลลอุธ ผู้ทรงสูงส่ง

และหลักฐานคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และนั้นคือศาสตร์ทั้งหลายเป็นของอัลลอห์ ดันนัจจอย่างว่อนผู้ใดเคียงคู่อัลลอห์” (72:18)

โดยเหตุนี้ ผู้ใดปฏิบัติสิ่งใดมิใช่เพื่ออัลลอห์ เขายังเป็นผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ เป็นผู้ปฏิเสธหลักธรรม

หลักฐานคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และผู้ใดวิจารณ์ต่อพระเจ้าอื่นเคียงคู่อัลลอห์ ซึ่งเขาไม่มีหลักฐานในข้อนั้น ดังนั้น บัญชีของเขาก็จะหายไปกับภินnal ของเขาก็จะหายไปกับภินnal นั้นไม่จริง” (23:117)

การคุกคาม

ในเดือน มิว้า

“การขอพรเป็นสมองของการเคารพภักดี”*

และหลักฐานคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และพระผู้อภิบาลของเจ้าครัวส์ว่า จงวิจารณ์ต่อฉัน ฉันจะตอบ (การวิจารณ์) แก่คุณเจ้า แท้จริง ผู้ใดหังต่อการเคารพภักดีของฉันนั้น จะเข้าไปในนรกอย่างถาวร” (40:60)

ความกลัว

หลักฐานในเรื่องความกลัว คือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ดังนั้น จงอย่ากลัวพวkm แต่จงกลัวฉัน ถ้าคุณเจ้าเป็นผู้ครัวชา (แท้จริง)”

(3:175)

* ระดับนี้ปรากฏในอัต-ติรุมี่ซุบี บทที่ 45 กิตาบุดดะอุวาด หน้าที่ 2 ริ瓦ษะ อจากห่านอนัฟ อิบุ มากลิก ระดับนี้เข้าเริบและบกพร่องในสายสืบ

ความหวัง

และหลักฐานของความหวังคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ดังนั้น ผู้ใดหวังที่จะพบพระผู้อภิบาลของเขาก็ให้เข้าประกอบการงานที่ดี และจงอย่าตั้งผู้ใดเป็นภาคีในการเดารพกัดพระผู้อภิบาลของเขาก็” (18:110)

การมอบความไว้วางใจ

หลักฐานของการมอบความไว้วางใจคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และจงมอบความไว้วางใจ ณ อัลลุอุ ถ้าพวกรหำเป็นผู้ครรภชา” (5:23)

“และผู้ใดมอบความไว้วางใจ ณ อัลลุอุ พระองค์ก็ทรงเพียงพอแล้วสำหรับเขา” (65:3)

ความทะเยอทะยาน, ความกระหนก และการนอบน้อมถ่อมตน

หลักฐานของความทะเยอทะยาน, ความกระหนกและการนอบน้อมถ่อมตน คือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เขาทั้งหลายแข่งขันกันในความดีทั้งหลาย และวิงวอนต่อเราด้วยความหวังอย่างจริงใจและด้วยความกระหนก และเขาทั้งหลายเป็นผู้ถ่อมตัวต่อเรา” (21:90)

ความหวาดหวั่น

หลักฐานของความหวาดหวั่นคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ดังนั้น จงอย่าหาดหนันพวากเข้า แต่จงหาดหนันต่อฉันและเพื่อที่ฉันจะได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบครันแก่สูเจ้า และเพื่อที่สูเจ้าจะได้อัญในทางน้ำ” (2:150)

การอุแทก์โภษ

“และสูเจ้าจะหันสู่พระผู้อภิบาลของสูเจ้า (เพื่อขออภัยโภษ) และจะอนุน้อมต่อพระองค์ก่อนที่การลงโภษจะมีมายังสูเจ้า แล้วสูเจ้าจะมีถูกช่วยเหลือ” (39:54)

การขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการขอความช่วยเหลือคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“พระองค์เท่านั้นที่เราการพากดี และพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ” (1:4)

และในหนังศิลป์มีว่า

“ถ้าพวากท่านต้องการขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอห์”

การขอความคุ้มครอง

หลักฐานในการขอความคุ้มครองคือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเดิม ฉันแสร้งความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมนุษย์ ราชันแห่งมนุษย์” (114:1-2)

การวิจวอนขอความช่วยเหลือ

หลักฐานของการวิจวอนขอความช่วยเหลือคือพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“เมื่อสูเจ้าวิจวอนขอความช่วยเหลือต่อพระผู้อภิบาลของสูเจ้า ดังนั้น พระองค์ได้ทรงสนองสูเจ้าว่า ฉันจะช่วยสูเจ้าด้วยมลาอิกะอุพันองค์ที่อยู่กับฉันมา” (๔:๙)

การเชื่อด้วยเพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน

หลักฐานของการเชื่อด้วยเพื่อเป็นอาหารแก่คนยากจน ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเดิม แท้จริง การนำซากของฉัน การเชื่อเพื่อเสียสละของฉัน ความเป็นอยู่ของฉันและความตายของฉัน (เหล่านี้) เพื่ออัลลอห์ผู้อภิบาลแห่ง สามโลก ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และโดยเหตุนั้น ฉันได้ถูกบัญชา และฉัน เป็นคนแรกแห่งผู้นับน้อมหั้งหลาຍ” (๖:๑๖๓-๑๖๔)

หลักฐานจากหนังสือ

“อัลลอห์ทรงด้วยความเมตตาแก่ผู้เชื่อด้วยมิใช่เพื่ออัลลอห์”

การบ่น

หลักฐานของการบ่นหรือการสาบานคือพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“พวกเขารบกวนด้วยความการบ่น (หรือการสาบาน) และกลัวต่อวันหนึ่ง (ในปรโลก) ซึ่งความชั่วร้ายของมันจะถูกกระจาด้วยแม่” (๗๖:๗)

หลักที่ 2

ความรู้ในศาสนาอิสลามด้วยหลักฐาน

นั่นคือการอนบันด้อมต่ออัลลอห์ในเอกสาร ยินยอมต่อพระองค์ด้วยการ
เคารพเชื่อฟัง และการไม่ยอมต่อการตั้งภาคีและคู่คี่ยิ่งต่าง ๆ

มีสามอันดับคือ

ก. อัล-อิسلام	- การยอมนอบน้อมตนเอง
ข. อัล-อيمان	- ความศรัทธา
ค. อัล-อียะหุสาน	- ภูมิธรรม

อันดับที่ 1 อัล-อิسلام

หลักของอิสลามมีห้าประการ

- 1...การปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอห์ และมุหัมมัดเป็นรากฐานของอัลลอห์
2. การคำรับน้ำ
3. การจ่ายชาติภาษี

4. การถือศีลอดในเดือนเราะมะฎุก

5. การบำเพ็ญหัจญ ณ บัยคุลหาธรรม

หลักฐานในคำปฏิญาณต่ออัลลอห์ คือคำกล่าวของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“อัลลอห์ทรงเป็นพยานว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากพระองค์ ก็มีลาอิจะฮุและปวงผู้มีความรู้ผู้ดาร์ความยุติธรรม (ก็เป็นพยานด้วย) ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากพระองค์ ผู้ทรงย่านยา ผู้ทรงปริชาญาณ” (3:18)

ความหมายของข้อนี้คือไม่มีผู้ใดมีสิทธิที่จะได้รับการเคารพยกดีนอกจาก อัลลอห์ของคุณเดียว คำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด” เป็นการปฏิเสธทั้งหลาย ทั้งปวงว่า จะให้การเคารพยกดีแก่ผู้ใดไม่ได้นอกจากแก่อัลลอห์เท่านั้น คำว่า “นอกจาก อัลลอห์” เป็นการยืนยันว่าการเคารพยกดีมีเพื่ออัลลอห์ ผู้ทรงเอกะ ไม่มีการตั้งภาคี ใด ๆ ในการเคารพยกดีต่อพระองค์ ดังที่ไม่มีผู้ใดเป็นหุ้นส่วนกับพระองค์ในการ ปกครองของพระองค์

คำอธิบายพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่งขยายความข้อนี้ได้กระจາง ชัดว่า

“และเมื่ออิบรอหิมได้กล่าวแก่บิดาของเขาว่าและหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันไม่รับลูกนิจากที่พวากห์นำเคารพยกดี นอกจาก (อัลลอห์) ผู้ได้ทรงบังเกิดฉัน ฉันนั้น พระองค์จะทรงนำทางฉัน และพระองค์ได้ทรงนำให้พจนารถอยู่ยืนยงใน หมู่ชนรุ่นต่อ ๆ ไปของเขาว่า เพื่อพวากเขาว่าจะได้กลับมา” (43: 26-28)

พระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเติด“(มุหัมมัด) “อะซุลกิตาบ เอี่ย! จงมายังถ้อยคำที่เสมอ กัน ระหว่างพวกราและพวกร่านว่า เราจะไม่เกรพรภักดีผู้ใดคนอกจากอัลลอห์ และเราจะ ไม่ตั้งภาคีได ๆ ต่อพระองค์ และนางคนในพวกราจะไม่มีค่า因为างคนเป็นผู้บริบาล อื่นจากอัลลอห์ แต่ถ้าพวกรเขานั้นกลับ ดังนั้น พวกร่านจงกล่าวเติดว่า จงเป็น พยานด้วยว่าเราเป็นผู้นอนน้อม” (3:64)

หลักฐานในการปฏิญาณว่า มุหัมมัดเป็นร疏ลของอัลลอห์ ดังพระดำรัส ของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“โดยแน่นอนยิ่ง ได้มายังสูเจ้าแล้ว ชึ่งร疏ลคนหนึ่ง จากหมู่สูเจ้าเอง เป็นกังวลแก่เขา (ในเรื่อง) ที่ให้ทุกชูเจ้า เป็นห่วง (ห่วงดีต่อ) สูเจ้า (และ) แก่ผู้ ศรัทธานั้น. เขาเป็นผู้เย็นดู ผู้เมตตาเสมอ” (9:128)

ความหมายของการปฏิญาณคือ มุหัมมัดเป็นร疏ลของอัลลอห์ที่เราต้อง เชื่อฟังปฏิบัติตามคำสั่งของท่าน เชื่อตามที่ท่านได้บอกร่ำ หลีกให้พ้นและ ห้ามตนมองจากที่ท่านห้าม และนั่นคือให้เกรพรภักดีอัลลอห์ความแนวทางที่ท่าน ได้วางไว้

หลักฐานในการนมาซ การจ่ายชากาห์ และความหมายของเอกสารพของ อัลลอห์ คือพระดำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และพวกรเขามิได้ถูกบัญชาอื่นใดนอกจากให้เกรพรภักดีอัลลอห์ เป็นผู้ สุจริตมั่นในการภักดีต่อพระองค์ เป็นผู้เที่ยงตรงและดำรงนมาซและจ่ายชากาห์ นั้นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม” (98:5)

หลักฐานในการถือศีลอด คือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาผู้ครัวราชอาเอย! การถือศีลอดได้ถูกกำหนดสำหรับสูเจ้าดังที่ได้ถูกกำหนดสำหรับบรรดาภุนหน้าสูเจ้า เพื่อสูเจ้าจะได้สำรวมตนจากความชั่ว” (2:183)

หลักฐานในการบำเพ็ญหัจญ์ คือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และสำหรับอัลลอห์คือการหัจญ์ ณ อัล-บัยตุ้น เป็นหน้าที่ของมนุษย์ผู้สามารถหาทางไปถึงมันได้ ส่วนผู้ใดปฏิเสธ ดังนั้น อัลลอห์ไม่ทรงพึงโลกหังคลาย” (3:97)

อันดับที่ 2 อัล-อีมาน

ความศรัทธามากกว่าเจิดสินสาขា ที่เลิศที่สุดคือการกล่าวว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอห์” และที่สำคัญที่สุดคือการเอาสิ่งเป็นอันตรายออกจากหนทาง ความละอายต่อการทำบาปก็เป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธา

หลักการของอิสลามมีหกประการ คือห้านด้องศรัทธา

1. ในอัลลอห์
2. ในมสาอิ怙ะฮุของพระองค์
3. ในพระคัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์
4. ในรสลัตทั้งหลายของพระองค์
5. ในวันสุดท้าย
6. ในกฎแห่งการกำหนดสภาวะทั้งที่เป็นความดี และความเลวของมัน

หลักฐานจากอัล-กุรอานว่าด้วยหลักทั้งหกประการนี้ คือพระคำรับสของพระองค์ผู้ทรงสูงส่ง

“ไม่ใช่คุณธรรมที่สูเจ้าหันหน้าของสูเจ้าทางตะวันออกหรือตะวันตก แต่ว่าคุณธรรมนั้นคือผู้ครรภาราในอัลลอห์และวันสุดท้าย และมสาอิกละซุ และคัมภีร์ และนบีทั้งหลาย และจ่ายสมบัติด้วยความรักต่อพระองค์แก่ญาติสนิท เด็กกำพร้า ผู้ชักสน ผู้เดินทาง ผู้ขอ (ด้วยความจำเป็น) ใน (การได้มา) หาส ดำรงมาซ จ่าย อะกาซ บรรดาผู้ปฏิบัติโดยครบถ้วนสัญญาของเขาก็ทั้งหลาย เมื่อพากษาสัญญา ปวงผู้อุดหนุนในความถูกต้องและเจ็บปาย และในระหว่างการรบพุ่ง เหล่านี้แหละ คือ บรรดาผู้สำคัญจริง และเหล่านี้แหละเขาก็ทั้งหลายเป็นผู้สำรวมตนจากความชั่ว”
(2 : 177)

หลักฐานในกฎหมายการกำหนดสภาระ คือพระคำรับสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง ทุก ๆ สิ่งนั้น เราได้สร้างมันตามสภาระ” (54:49)

อันดับที่ 3 กืออัล-เอียะหุสาน

อัล-เอียะหุสานมีเพียงประการเดียว

“นั่นคือท่านต้องการพากัดอัลลอห์ประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน”

หลักฐานคือพระคำว่าสของอัลลอห์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง อัลลอห์ทรงอยู่กับบรรดาผู้สำรวมคนจากความชั่ว และบรรดาที่พากเข้าเป็นผู้กระทำการดี (ต่อตนเองและผู้อื่น)” (16:128)

และพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และจะไว้วางใจในพระผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ ผู้ทรงเห็นเจ้า ระหว่างที่สูเจ้ายังอยู่ (ในการนماซ) และการเคลื่อนไหวของเจ้าทั่วโลกปวงผู้กราบ แท้จริง พระองค์-พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรับรู้เสมอ” (26:217-220)

พระคำว่าสของอัลลอห์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และเจ้ามิได้อยู่ในกิจการใด และเจ้ามิได้อ่านส่วนใดของกุรอาน และสูเจ้ามิได้ทำการใด เว้นแต่ (ทั้งหลายเหล่านี้) เราได้เป็นพยานต่อสูเจ้า (คือรู้อยู่) เมื่อสูเจ้าง่วงอยู่ใน(กิจการ)นั้น” (10:61)

หลักฐานจากหนังสือเรื่องของท่านญี่บีรีลอันเป็นที่รู้กันแพร่หลาย

ท่านอุมาธ อินธ อัล-คือภูมิบนรายงานโดยกล่าวว่า “ครั้งหนึ่งขณะที่เรากำลังนั่งอยู่กับท่านนี้ ศีลฯ ก็มีชายคนหนึ่งปรากฏขึ้นมาต่อหน้าพวกเรา เสื้อผ้าของเขานา粗มาก ผມของเขาร้าดามลับ ไม่มีร่องรอยของการเดินทางปราກฎให้เห็น และไม่มีผู้ใดในหมู่พากเรารู้จักเขาเลย เขายังคงตรงหน้าท่านนี้ฯ ศีลฯ หัวเข่าทั้งสองของเขานั่นกับหัวเข่าของท่าน และวางมือทั้งสองของเขานาหงส์สองของเขา

“และเขายกตัว ‘โอ มุหัมมัด! จงบอกรัตนเดิດเกียวกับศาสนาอิสลาม’ ท่านนกกว่า ‘คือการปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าองค์ใดที่แท้จริงนอกจากอัลลอห์ และนั่นคือมุหัมมัดเป็นรัฐของพระองค์’ ท่านต้องคำรำการนماซ จ่ายชากาซ ถือศีลอดเดือนระमะฎุกและนำเพญหัจญ์ ณ อัล-บัยดุ ถ้ามีความสามารถหาหนทางไปถึงได้’ เขา (ญี่บีรีล) พูดว่า ‘ท่านพูดจริงแล้ว’ พากเราพากันแปลงใจที่เขากำลังท่าน (นี้ฯ ศีลฯ) และบอกร่วมกับท่านพูดถูกแล้ว”

“เขากำลังว่า ‘จงบอกรัตนเกียวกับอัล-อีมาน’ ท่านพูดว่า ‘คือท่านครรชรา ต่ออัลลอห์ 马拉อิกะอุของพระองค์ คัมภีร์ทั้งหลายของพระองค์ รัฐส่วนทั้งหลายของพระองค์ วันสุดท้ายและกฏแห่งการกำหนดสภาวะ ทั้งที่เป็นความดีและความเลว ของมนุษย์’”

“เข้าพูดว่า ‘โปรดบอกรั้นเกี่ยวกับเรื่องอัล-ເອີະຫຼານ’ ท่านบอกว่า ‘คือท่านทำการพากดอัลลอห์ประหนึ่งท่านเห็นพระองค์ แต่ถ้าท่านไม่เห็นพระองค์ พระองค์ก็ทรงเห็นท่าน’

“เข้าพูดอีกว่า ‘โปรดบอกรั้นเกี่ยวกับอัล-ສາວะฮُ’ ท่านบอกว่า ผู้รู้ภาระ
ไม่รู้ดีไปกว่าผู้ภาระ”

“เข้าพูดว่า ‘โปรดบอกรั้นเกี่ยวกับเครื่องหมายต่าง ๆ ของมัน’ ท่าน
บอกว่า คือกาลีจะคลอดลูกแทนนายหญิงของนาง* และท่านจะเห็นคนเลี้ยงแกะ
ท่อนาถะเดินแท้เปล่าแข่งขันกันสร้างตึกสูง ๆ”

“หลังจากชายแบลกหน้าคนนั้นจากไปแล้ว ท่านนบีได้เงยหน้าสู่คุรุ่หนึ่งแล้ว
พูดว่า ‘โออุಮาร์ ท่านรู้ไหมผู้ที่มาตามนั้นเป็นใคร?’ จันตอบว่า ‘อัลลอห์และราก
ของพระองค์รู้ดีกว่า’ ท่านบอกว่า ‘นี่คือญิบริล มหาพากท่าน เพื่อสอนพากท่าน
ในกิจการศาสนานของพากท่าน’”

---

* หนาดีษชั้งต้นนี้จากมุสลิม ในอัล-บุคอรีนว่า ﷺ رَبِّنَا مَنْ يَرَى لَهُ دِيْنَهُ فَلَمْ يَرَهُ فَلَمْ يَأْتِ بِهِ - เมื่อกาลีจะคลอดบุตร
ให้นายของนาง

หลักการข้อสอน

การรู้จับนึกของพวากท่านคือมุหัมมัด ศิลลัลลอห์ อุลลัยซี วาสัลลัม
ท่านเรื่อง มุหัมมัด บุตรของท่านอับดุลลอห์ บุตรของท่านอับดุล บูญาญาลิน
บุตรของท่านชาชิมแห่งตระกูลกรุ๊วยชู และกรุ๊วยชูเป็นชาวอุรัน ชาวอุรันคือผู้สืบทอด
เชื้อสายมาจากการท่านนี้อีกสามอุล บุตรของท่านนี้บือรอหีม-อัล-เคาะลีล-ขอความ
โปรดปรานและความสันติอันประเสริฐยิ่งฯ จึงมีแก่ท่านและนบีของเรารด้วย

ท่านเกิดที่น้ำมักกะหุ อันมีเกียรติ

ท่านถ้นชีวิตเมื่ออายุได้หกเดือนสามปี คือสี่สิบปีแรกก่อนเป็นนบี และอีกปี
สิบสามปีหลังเป็นนบีและรุ่ง

ท่านเป็นนบี ด้วย อิกราห์ อัจญ่า (96:1-5) และเป็นรุ่งด้วย อัล-มุดัช
ษิรุ-ผู้คุณภายอุ่ (74:1-7)

ท่านอยู่ที่น้ำมักกะหุ

อัลลอห์ได้ทรงแต่งตั้งท่านโดยให้เตือนสำทับถึงการตั้งภาคี (กับอัลลอห์)
และเชิญชวนไปสู่เอกภาพของพระองค์ (อัล-เคาะหีด)

หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“เจ้าผู้คุณภายอยู่อีย! จงถูกขึ้นและตักเตือน และจะเข้าร้องความเกรียงไกรของพระผู้อภิบาลของเจ้า ส่วนอาการณ์ของเจ้านั้น จงรักษาให้สุขภาพ และจะหลีกห่างจากสิ่งไม่ดี และจะอย่าทำคุณเพื่อหวังให้ได้มาก และจะอดทนเพื่อ (การกิจในทางของ) พระผู้อภิบาลของเจ้า” (74:1-7)

ความหมายของ “จงถูกขึ้นและตักเตือน” คือ ให้เตือนให้เลิกการตั้งภาคีเกี่ยบเที่ยมอัลลอห์ และเชิญชวนสู่เอกภาพ ให้สุดความยิ่งใหญ่ของอัลลอห์ด้วยอัต-เตาที่ว่า อัลลอห์มีองค์เดียว

“ส่วนอาการณ์ของเจ้าก็จงรักษาให้สุขภาพ” คือทำให้การงานของเจ้า เกลี้ยงเกลาจากการตั้งภาคีต่ออัลลอห์ (อัช-ซิรุกุ)

“และจะหลีกห่างจากสิ่งไม่ดี” สิ่งไม่ดีคือ เจริญค้าง ฯ จงทิ้งมันและผู้บุชามันด้วย อย่าให้มีภาคีใด ฯ กับมันและผู้กราบไหว้ไว้มัน

ท่านได้เชิญชวนสู่อัต-เตาที่เป็นวาราสิบปี หลังจากนั้นท่านได้เสด็จสู่ชั้นฟ้าและการมาช่วันละห้าเวลาได้ถูกกำหนดแก่ท่าน ท่านได้นำมาในครมักกะฮ์สามปี

หลังจากนั้นก็ได้รับคำสั่งให้อพยพไปนครอัล-มะดีนะห์

การอพยพ (อัล-ชิจญูเราะฮ์) นี้ หมายถึงการไปจากเมืองแห่งอัช-ซิรุกุ สู่เมืองแห่งอัล-อิสลาม

การอิจญ์เราะสุ จึงเป็นหน้าที่ของอุมมะฮัน (ประชาคมมุสลิม) จากเมืองอัช-ซีรุกุไปยังเมืองอัล-อิสลาม และนี้มือญ่คลอดไปจนถึงวันօวาสาน

หลักฐานคือพระคำรับสั่งพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง บรรดาที่มีลาอิกะห์ได้ทำให้เขาตายขณะที่พวากษาไม่เป็นธรรม ต่อตัวของพวากษาเอง เขาก็ถึงหลาย(มลาอิกะห์)กล่าวว่า พวากเจ้าอยู่ในสภาพได (จึงไม่ oppon พ.)” พวากเจากล่าวว่า “พวากเราเป็นผู้อ่อนแ้อย แผ่นดินนี้” เขาก็ถึงหลายพูดว่า “แผ่นดินของอัลลอห์ไม่กั้งขวางของดอกหรือที่พวากเจ้าจะอพยพไปในนั้นได้?” ดังนั้น สำหรับพวากเหล่านี้ ที่พำนักของพวากเจ้าคือนรก และเป็นปลายทางอันชั่วช้า - ยกเว้นผู้ชายผู้หญิงและเด็ก ๆ ที่อ่อนแอยู่ไม่สามารถหาทางแก้ไขได และพวากเจ้าไม่พบหนทางที่ถูก พวากเหล่านี้ เป็นที่หวังว่า อัลลอห์จะทรงยกโภชพวากเจ้า และอัลลอห์เป็นผู้ทรงยกโภช ผู้ทรงอภัยเสมอ” (4:97-99)

และพระคำรับสั่งพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ปวงบ่าวของฉัน - บรรดาผู้ศรัทธาเยี่ย! แท้จริง แผ่นดินของอัลลอห์ นั้นในเพศล ดังนั้นเฉพาะฉัน-ฉันเท่านั้น-ที่สูเจ้าต้องการพากดี” (29:56)

ท่านอัล-บะເخາວີ່ (ขออัลลอห์ทรงเมคตาເຫຼາ) ກລ່ວວ່າ
ສາເໜດຸຂອງການປະການອາຍະຊຸມື້ຄົວ ມິນສິລິມຫລາຍຄນອຢູ່ໃນການມັກກະຊ
ໄມ່ສາມາດຄອພຍພໄປໄດ້ ອັດລອຊຸຈຶ່ງເຮັດວຽກເຫຼັກເຂາດ້ວຍຫື່ອແໜ່ງອັລ-ອິມານ
(ຄື່ອພວກເຂາມີ່ຄວາມຕຣັກຫາ)

หลักฐานຂອງການພົບພາມອັສ-ສຸນນະຊຸ ຄື່ອຄໍາກ່າວວ່າທ່ານທີ່ວ່າ
“ກາຣີຈົ່ງເຮົາຈະໄມ່ທຸດ(ສໍາຫວັນນຸ່ສິລິມຜູ້ຖຸກກົດໝີ)ຈຳກວ່າກາຣຂອງກັບ
ໄທ່ (ອັດ-ເຫັນະຊຸ) ຈະໝາດ ແລະກາຣຂອງກັບໄທ່ນັ້ນຈະໄມ່ສິ້ນສຸດຈຳກວ່າດວງຕະວັນ
ໜີ້ຈາກທາງທີ່ຕະວັນຕົກ”

ເນື້ອທ່ານນີ້ຍີ່ ຕົ້ນສິໄ ຕັ້ງຫລັກແຫ່ງໃນກາຣອັລ-ມະດິນະຊຸ ກີ່ໄດ້ກໍາຫັດ
ບານບຸນຍູ້ຄື່ອຕ່າງ ຈຸ່ຂອງອິສລາມ ເຫັນວ່ອງຫະກາຊຸ ກາຣຖື່ອສິລັດ ກາຣນຳເພື່ອຍູ້ທີ່ຈົ່ງ
ເຮັດວຽກ ກາຣຕິ່ນຮັນຕ່ອງສູ່ໃນກາງຂອງອັດລອຊຸ ກາຣກໍາສັບໃຫ້ກໍາຄວາມດີແລະຫ້ານ
ຈາກຄວາມຊ້າ ແລະບານບຸນຍູ້ຄື່ອື່ນ ຈຸ່ຂອງອິສລາມອີກ

ທ່ານນີ້ຍີ່ ຕົ້ນສິໄ ພໍານັກອຢູ່ໃນກາຣອັລ-ມະດິນະຊຸໄດ້ສົບປີ ກົສິ້ນຫົວິດ ແຕ່
ຄາສນາຂອງທ່ານຍັງຄົງມີຢູ່ ແລະນີ້ຄື່ອຄາສນາຂອງທ່ານ ໄມ່ມີຄວາມດີ່ງມາອັນໄດນອກ
ຈາກທີ່ອຸນນະນີ້ໄດ້ແສດງອອກຄາມ (ບານບຸນຍູ້ຄື່) ນັ້ນ ແລະໄມ່ມີຄວາມຊ້າຫຼັກອັນໄດ
ນອກຈາກທີ່ໄດ້ຮັມດະວັງໃຫ້ພັນຈາກມັນ

ความดีนั้นคือที่เชิญชวนมันสู่อัต-เตาหิด (เอกสารของอัลลอห์) และรวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ซึ่งอัลลอห์ทรงรักและโปรดปราน อัช-ซิรุกุ (การดังภาชนะที่อัลลอห์) คือที่ต้องระมัดระวังให้ห่างจาก การซิริกและรวมทั้งสิ่งอื่น ๆ ที่อัลลอห์ทรงรังเกียจและห้าม

อัลลอห์ได้ทรงแต่งตั้งท่านนี้ฯ ศีลสุข สำหรับมนุษย์ทั้งหลายทั้งปวง และได้ทรงกำหนดให้มนุษย์และภูนิหารพเชื่อฟังท่าน หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จงกล่าวเวติ (มุหัมมัด) มนุษย์เอ่ย! แท้จริงฉันคือรากฐานของอัลลอห์ แด่พวกท่านทั้งมวล” (7:158) และอัลลอห์ได้ทรงทำให้ศาสนานของพระองค์สมบูรณ์โดยท่านเป็นผู้นั้น

หลักฐานคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“วันนี้ ฉันได้ทำให้ศาสนานของสูเจ้าครบครันสำหรับสูเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของฉันครบถ้วนแก่สูเจ้า และฉันได้เพียงใจให้อิสลามเป็นศาสนาของสูเจ้าแล้ว” (5:3)

หลักฐานในการสืบชีวิตของท่านคือพระคำรัสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เจ้าต้องตาย และแท้จริงพวกเขาก็ต้องตายเช่นกัน” (39:30)

เมื่อมนุษย์ทั้งหลายตายแล้ว ก็จะถูกให้พิณขึ้นอีก

และหลักฐานคือพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“จาก (แผ่นดิน) นั้นเราได้บังเกิดสู่เจ้า และ ณ (แผ่นดิน) นั้นเราจะคืนสู่
เจ้าไปสู่ (เมื่อตาย) และจาก (แผ่นดิน) นั้นเราจะนำสู่เจ้าออกมาอีกรังหนึ่ง
(ในวันพิณขึ้นของปีโลก)” (20:55)

และพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และอัลลอห์ได้ทรงให้สู่เจ้าเดิมโคลากรแผ่นดินอย่างเดิมให้กู้ แล้วพระองค์
จะกลับสู่เจ้าลงไว้ใน (แผ่นดิน) นั้นอีก(เมื่อตาย) และจะทรงนำสู่เจ้าออกมาอีก
(ในวันพิณคืนชีพ)” (71:17-18)

หลังจากพิณคืนชีพ พากເນາກถูกสอนสวน และได้รับการตอบแทนตาม
การกระทำของพากເນາ

และพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และของอัลลอห์คือที่อยู่ในขันพ้าหังคลายและที่อยู่ในแผ่นดินนี้ เพื่อพระ
องค์จะทรงตอบแทน (ลงโทษ) ผู้ประพฤติชั่วตามที่พากເນາได้กระทำ และจะทรง
ตอบแทน (ให้รางวัล) บรรดาผู้ประพฤติด้วย (รางวัล) ที่ดียิ่ง” (53:31)

ผู้ได้ว่าการพื้นศีนซึพสำหรับปรโลกันนี้เป็นเรื่องโงหก ผู้นั้นเป็นกาฬพิร
หลักฐานตามพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาผู้ปฏิเสธยืนยันว่า พวกรเขามีถูกให้พื้นขึ้นมาอีก จงกล่าวเดิม
(มุ่มมัด) หาเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสอบถามต่อพระผู้อภิบาลของฉัน พวกรท่านจะ
ถูกให้พื้นขึ้นมาแน่นอน แล้วพวกรท่านจะถูกแจ้งตามที่พวกรท่านได้กระทำไว้
และนั้นเป็นการง่ายแก่อัลลอฮุ” (64:7)

อัลลอฮุได้ทรงส่งรากลั่นมาสเพื่อให้เป็นผู้แจ้งข่าวดีและเป็นผู้เดือนสำทับ
(ถึงภัยที่จะเกิดขึ้น)

หลักฐานคือพระคำว่าสของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“บรรดาครุษลเป็นผู้แจ้งข่าวดีและผู้เดือนสำทับ เพื่อมนุษย์จะได้ไม่มีข้ออ้าง
ต่ออัลลอห์หลังจากการถูกเหล่านี้ (ได้เกิดนาแล้ว) และอัลลอห์เป็นผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงปริชาญาณเสมอ” (4:..165)

รากลัคนแรกคือท่านบินบูท อุลลัยอิสลาม และรากลัคนสุดท้ายคือท่านบี
มุหัมมัด ศ็อลๆ ท่านเป็นตรา (คือที่สุดท้าย) ของบรรดาบี

หลักฐานที่ว่าท่านบินบูท อุลลัยอิสลามเป็นรากลัคนแรกคือพระคำว่าสของ
พระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“แท้จริง เรายังได้รับที่ยังแก่เจ้า (มุหัมมัด) เช่นที่เราได้รับที่ยังแก่บูทและบรรดา
บีหลังจากเข้า” (4:163)

อัลลอห์ได้ทรงแต่งตั้งรากสูตรตั้งแต่ท่านนบีมุหุมัด อะลัยฮิสلامจนถึงท่านนบีมุhammad ศ็อลาย แก่นมุชัยทุกชาติ เพื่อสั่งสอนให้พากษาการพากดีต่ออัลลอห์องค์เดียวเท่านั้น และห้ามพากษาอื่นให้การพนูชาพากเจว็ด หลักฐานคือพระคำรับของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“และโดยแน่นอนยิ่ง เราได้แต่งตั้งรากสูตรขึ้นในทุก ๆ ชาติ ผู้ก่อร่างร่าง จงการพากดีต่ออัลลอห์ และจงหลีกห่างจากเจว็ด” (16:36)

อัลลอห์ได้ทรงบัญชาปวงบ่าว (มนุษย์) ให้ปฏิเสธการบูชาเจว็ดและให้ศรัทธาในอัลลอห์

ท่านอินนุ ภูอยยิม-ขออัลลอห์ได้ทรงเมตตาเรา-กล่าวว่า “ความหมายของอัฎฐ-ภูอยยุตคือสิ่งใด ๆ ก็ตามที่ผู้ศรัทธาได้ล่วงล้ำขอนเขตอนคน ไม่ว่าจะเป็นการบูชา หรือปฏิบัติตามหรือเคารพเชือพังก์ตาม”

เจว็ด (ในรูปแบบเช่นนี้) มีมากมาย แต่หัวหน้าของมันมีเพียงห้าเท่านั้น

1. อิบลิส-ขอให้อัลลอห์หงุดความเมตตาแก่มัน
2. ผู้ที่ได้รับการเคารพนูชาและพอใจเช่นนั้น
3. ผู้เชิญชวนมนุษย์ให้เคารพนูชาด้วย

4. ผู้อ้างว่ารู้ในสิ่งพันภยานวิสัย
5. ผู้ตัดสินตามอำเภอใจ โดยที่อัลลอห์มีได้ประทานหลักฐาน

หลักฐานคือพระคำรับสั่งของพระองค์ ผู้ทรงสูงส่ง

“ไม่มีการบังคับให้จำใจนับถือในศาสนา(อิสลาม) แนะนำการถูกใจได้เป็นที่เด่นชัดจากการผิดแล้ว ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธ (การบูชา) เจริญและเข้าครรภ์ชาติอัลลอห์ จะนับโดยแน่นอน เขาได้ยึดหัวของอันมั่นคง ซึ่งไม่มีการขาดแก้มัน และอัลลอห์เป็นผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ” (2:256)

ความหมายของข้อความนี้ก็คือ “ลาอิลaha illalahu - ไม่มีพระเจ้าอื่น ให้ท่านริงจากอัลลอห์”

และในหนังสือว่า

“ประมุขของกิจการคืออัล-อิสลาม เสาทั้งหลายของมันคือการมาซ แล้วยอดหลักของมันคือการดื้นวนต่อสู้ในทางของอัลลอห์”

และอัลลอห์ทรงรู้ดียิ่ง

คำอธิการ

- อัลลลอห์(1) เป็นวิสามัญนามของพระผู้เป็นเจ้าในศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นที่รู้แก่พากอุรับก่อนการเผยแพร่ศาสนาอิสลามมานานแล้ว (29:61-63) พระองค์ทรงเป็นอัจฉินไถย เรายังคงความรู้จักพระองค์ได้จากคุณลักษณะทั้งหลายของพระองค์
- นบี(1) ผู้ประกาศข่าว เป็นสามัญชนถูกแต่งตั้งโดยอัลลอห์แก่ชาติต่าง ๆ ได้รับว่าที่บุญ นามเดิมคือ อันุ อันดูลลอห์ มุหัมมัด อิบุน อิบริษ ผู้ตั้งแนวแห่งความคิดเห็นอัช-ชาฟิอีย์ สืบมาจากการถูกชาชีมีในฝ่ายของพากอุร้อยชุ และเป็นญาติห่าง ๆ ของท่านนีมุหัมมัด ศีลธรรม เกิดที่อัล-ภูะชาในป่าเลสไตน์ เมื่อ อ.ศ. 150/ค.ศ. 767 เป็นกำพร้าบิดาแต่ยังไม่ได้เลี้ยงดูอย่างยากจนที่นิครมักกะธุ ในวัยเยาว์ได้เรียนภาษาอุรับจากพากบัดวีร์ และมีความรู้ในวรรณคดีอย่างดี ท่านเรียนหนาดีและฝึกอุทิ้นนิครมักกะธุ ท่องจำอัล-มุวญญอร์ของท่านอีามมาลิก อิบุน อันส (มัชฮัมมาลิก) ได้ทั้งเล่ม ท่านเดินทางมากเพื่อแสวงหาความรู้ ท่านลึ้นชีวิตในเดือนราษฎร์ อ.ศ. 204 (20 มกราคม ค.ศ. 827) ที่เมืองฟุสกูญในประเทศอียิปต์ และถูกฆ่า ณ ที่ฝังศพของบุญ (กรุง) อุบดูลอะกัม
- อะดีษ(2) คือโอวาทของท่านนีมุหัมมัด ศีลธรรม หรือคำอธิบายอัล-กุรอาน ถ้าผู้ใดว่า อัล-อะดีษ หมายถึงโอวาท การกระทำของท่าน และการที่ท่านเห็นด้วยกับการกระทำของสาวก รวมทั้งมารยาทของท่านด้วย

อัล-บุคอรี	มีข้อเตือนว่ามุหัมมัด อินหุ อิสมามือล กิจที่เมืองอัล-บุคอร์ใน แคว้นสะมารักันต์ เมื่อ ช.ศ. 194 และตายเมื่อ ช.ศ.256 (ค.ศ.- 810-870) ได้เดินทางมากเพื่อร่วมรวมประดิษฐ์ ซึ่งหนังสือเคาะ หัว อัล-บุคอร์ของท่านได้รับการสคุดคิวว่า “เป็นหนังสือที่ถูก ต้องที่สุดรองจากอัล-กุรอาน”
มุสลิม(2)	ผู้นับน้อม叩นต่ออัลลอห์ด้วยการประกារนับถือศาสนา อิสลามต่อหน้าผู้คน
พิรุญาวน์(3)	กษัตริย์องค์หนึ่งของราชวงศ์ไอยคุปต์ในสมัยโบราณชื่อดียา กันที่เรียกว่า ชาหุ, ชาาร์, ช่องเต้
รูสูล(3)	ผู้เผยแพร่ศาสนา เป็นสามัญชน ถูกแต่งตั้งโดยอัลลอห์แก่ชาติ ต่าง ๆ ได้รับว่าหี้ย ทุก ๆ รูสูลเป็นนบี แต่นบีทุกคนไม่ได้ เป็นรูสูลด้วยก็มี
หนานีฟียะห์(3)	การนับถือในเอกภาพของอัลลอห์ เริ่มแต่สมัยของท่านนบี อิบราฮิม อะลัยฮิสسلام
ภูน(4)	สิ่งหนึ่งที่เราไม่เห็นด้วยคุณ ถูกสร้างจากไฟ
อัต-เตาหีด(4)	เอกภาพของอัลลอห์ คืออัลลอห์ทรงเอกะ เป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน ไม่มีอัช-ชิรุก - การตั้งภาครีด ๆ ต่อพระองค์
อัช-ชิรุก(4)	การตั้งภาครีดเพิ่มเท่าอัลลอห์ รวมทั้งการเชื่อถือโชคทางเวท- มนตร์คถา การทำนายทำนายทักษะและไสยศาสตร์ ในอิสลามถือ ว่าเป็นบาปหนัก ตรงกันข้ามกับอัต-เตาหีด
อิสตะวา(6)	การมั่นอยู่ ทรงมั่นอยู่ในอำนาจ
อัล-อัรช(6)	บลลังก์ของอัลลอห์ หมายถึงอำนาจของพระองค์

- อินหุ ภะซีร(7) เป็นนักประชัญญ์หนึ่งได้เขียนหนังสือหลายเล่ม รวมทั้งความหมายของอัล-กุรุอานและว่าด้วยชีวประวัติของท่านนบีมุ罕มัด ศ็อลิ มีข้อเตือนว่า อิสมานอุล อินหุ อุมา อินหุภะซีร เป็นชาวสิเรียมายเมื่อ ช.ศ. 774 ณ เมืองดามัสกัส ประเทศสิเรีย
- เมาะรีบ(8) เป็นลักษณะหนึ่งของ惚ดีช แปลว่า “แปลก ที่ไม่เคยได้ยิน กัน” สืบไม่ถึงท่านนบีฯ ศ็อลิ โดยคำนิยม (ตามนิยม)เพียงคนเดียวเป็นลูกศิษย์ของสาวกและไม่ได้สืบมาจากสาวก เศาะหา บะอุ-ซึ่งรับจากท่านนบีฯ ศ็อลิ หรือรายงานโดยอัตนาอุดดา บีอุน-ผู้เป็นลูกศิษย์ของลูกศิษย์ของสาวก หรือโดยอัตนาอุ อัตนาอิตตาบีอิน - ผู้เป็นลูกศิษย์ของลูกศิษย์ของลูกลูกศิษย์ ของสาวก ไม่ถือว่าเศาะห์ทั้ท - ถูกต้อง
- มลาอิกะอุ(11) เป็นพหุพจน์ของลักษ ไม่มีเพค ลูกสร้างจากแสง เป็นสื่อ ระหว่างอัลลอห์กับมนุษย์ ไม่ขัดขืน แต่เชื่อฟังอัลลอห์ ไม่รู้สึกได้ ล่วงหน้าเว้นแต่ตามที่อัลลอห์สั่ง
ทรงด	ในคำอุรับเมื่อ อัลลอห์จะอุนนะอุ หมายถึงให้ห่างจากความ
ความเมตตา(11)	เมตตาของพระองค์ ถ้าคนอื่นละอุนนะอุ แปลว่า แซ่ง
การดำรง	อะกุลมุศ เศาะลาอุ คือการที่มุสลิมผู้หนึ่งอ่านนานาช่วันและ
นามาช(12)	ห้าเวลาเป็นประจำ
การจ่าย	เป็นทรัพย์สินที่เกินพิกัดและอยู่ในครอบครองครบหนึ่งปี
ซะกาอุ(12)	หรือตามฤดู ต้องจ่ายแก่ผู้รับตามข้อความของอัล-กุรุอาน

การถือศีลอดใน เราะมะภูมเป็นเดือนที่ 9 ตามปฏิทินทางจันทรคติของ
เราะมะภูม(13) ขั้นญูเราะอุตติราช มุสลิมที่ไม่มีเหตุสุdwisay ต้องถือศีลอด ไม่
กิน ไม่ดื่มและไม่ร่วมสังวาส ไม่โกหก ไม่ชโนย ไม่โกรธ
ฯลฯ ตั้งแต่รุ่งสางจนตะวันตกคลบค่า ลดอดทั้งเดือน เป็นเวลา
29 หรือ 30 วัน

หัวญู(13) พิธีการนำเพญหัวญู ณ ทุ่งอุระยะฟะซุ ที่นี่รวมกันอยู่ ในวันที่
9 ชุดหิจญะอุแก้มุสลิมผู้บารุลุคานาวะ มีสติสัมปชัญญะ
สมบูรณ์ ร่างกายแข็งแรง หนทางไปมาปลอดภัย และมี
ทรัพย์สินเข้า Jamie ในการเดินทางและอุปการะครอบครัว อย่าง
น้อยหนึ่งครั้งในชีวิต

บัยดุลหารอม(13) เป็นอีกชื่อหนึ่งของอัล-กะอุบะซุ

อะอุตุลกิตาบ(14) หมายถึงชาวคัมภีร์ได้แก่พากันับถือศาสนาญุดายและคริสต์
ในข้อความของ 3:64 หมายถึงคริสตศาสนิกกกลุ่มหนึ่ง

อัล-บัยดุ(15) หมายถึง ตัวอาคารอัล-กะอุบะซุ

อุมร อินนุ เป็นสาวกของท่านบีฯ ศิษยาและเป็นเคาะลีฟะฮุคนที่สอง

อัล-คือภูภูม(18) สร้างความรุ่งโรจน์แก่อำนาจการของอิสลามมาก ตายเมื่อ
วันที่ 1 มหarrum ย.ค. 24/ย.ค.644

ญูบารีล(19) เป็นผู้นำวงหิจญาจากอัลลอห์แก่บรรดาบี รวมทั้งท่านบี
มุhammad ศิษยา ด้วย บางทีก็เรียกว่า ญูบารออล

ชริก(24) คูอัช-ชริก(4)

กาฟร(26) ผู้ได้รับพังสารของอิสลามแล้วปฏิเสธโดยสั้นเชิง

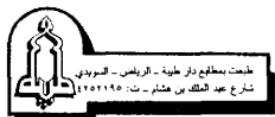
นุห(26)	ชื่อท่านนี้ นุห อุลลัยอิสลาม ในพระคัมภีร์ใบเบิลเรียกว่า -โนยา
วะทีญ(26)	การกระซิบกระซานอย่างเร่งรีบยังคงจิตของผู้รับ วะทีญ มีหลายประเภท ดูภาคพนวกของกุรอานมะญีดเล่มสอง หน้า 1325
อิบัน หุยัยม	ชื่อเต็มคือ ชัมสุดดีน อุบุ อับดุลลอหุ มุหัมมัด อิบัน หุย อุบาร ชาเเม่องจะมัสคัต ประเทศสิเรียม เป็นอาจารย์ทางแนวของหัม บะลีย์ เกิดเมื่อ ฮ.ศ. 691/ค.ศ.1292 และตายเมื่อ ฮ.ศ. 751/ค.ศ.1350 ได้ถูกขังในคุกและรับความทุกข์ต่าง ๆ มากมาย เป็นผู้ซื่อตรงและมีจุดยืนที่แน่นอน
อัฎ-ภูมูต(27)	หมายถึงเจ้าดหรือมาṛ
ศีอุลฯ	ให้กล่าวเดิมหลังออกจากชื่อท่านนี้มุหัมมัดว่า ศีอุลลัลลอหุ อุลลัยอิ วะสัลลัม แปลว่า ขออัลลอหุประทานความโปรดปรานและ ความสันติแก่ท่านด้วย
อุลลัยอิสลาม	ให้กล่าวหลังจากออกชื่อนี้อีก แปลว่า ความสันติ จงมีแด่ ท่านด้วย

مكتب التعاون للدعوة والإرشاد

قسم الحاليات

تحت إشراف

الرئاسة العامة لإدارات البحث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد
ص.ب ٢٠٨٢٤ الرياض ١١٤٦٥
ت: ٤٠٣٠٢٥١ - فاكس: ٤٠٣٠١٤٢

صدر الإذن بطبع هذا الكتاب من
المديرية العامة للمطبوعات بوزارة الإعلام
برقم ٣٨٢٢ / م وتاريخ ٦ / ٣ / ١٤١١

يسمح بطبع هذا الكتاب بإذن خطوي مسبق من المكتب

كتاب الأصول الثلاثة باللغة التايلندية

الكتاب يتناول الآتى :

١ - ضرورة معرفة الله ونبيه والدين الإسلامي بالأدلة

واعطاء نبذة عن ذلك .

٢ - وجوب العمل بالدين الإسلامي والدعوة اليه

والصبر على الأذى فيه .

٣ - أنواع العبادة التي أمر الله بها .

الأصول الثلاثة وأدلتها

للشيخ محمد بن سليمان التميمي

ترجمه الى التايلندية
معهد تعليم اللغة العربية باندونيسيا

الأصول الثلاثة وأدلتها

للشيخ محمد بن سليمان التميمي

ترجمه الى التايلندية
معهد تعليم اللغة العربية باندونيسيا

مكتب التعاون للدعوة والإرشاد - قسم الحالات

١٠